
Där står han

där står musiken.

i sina blåa skor,bruna tröjor och solkiga jeans.

stirrar på mig.

jag ser att han tänker

du är ju galen

RAKT PÅ NÄSAN

gapar han och vacklar baklänges

snubblar över en klav

griper tag i en sextondel.

en halvnot springer förstrött fram och

hjälpes honom upp.

VAFAN

gapar han igen.

JAG BEHÖVER INGEN HJÄLP

JAG ÄR MUSIKEN.

efter detta konstaterande

som alla medverkande

egentligen redan visste

blir läget smått kaotiskt.

basklavar och trioler hoppar demonstrativt fram

och bildar en protesterande klump.

UTAN OSS SKULLE DU INTE FINNAS

skriker de förfärat för att få göra sin röst

hörd.

Helnoterna rullar fram

och med sig

får de också alla pauser och synkoper.

Läget blir snabbt kritiskt.

För snabbt ungefär.

Musiken står som där.

i ett kaos.

och jag står som där utanför.

och stirrar.

vad ska jag göra nu?

hinner jag tänka.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren FTW med Poeter.se id #2380 innehar upphovsrätten